

Peter O.K. Olofson í Gøtu Kirkju:

Maðurin má ikki vera so nógv úti at hann misrøkir konu og børn

– Ein góð umbering er hent og tað er gott at kunna siga nei. Men tess stórri innbjóðingin er, tess betri skal umberingin vera. – Skyldan hjá húsbóndanum er at vera um konuna og børnini. Okkurt er galið, tá húsbóndin ikki kann siga nei, ella koma við góðum umberingum, fyrri ikki at luttaka í øllum møguleikum uttanfyri heimið, soleiðis at hann einki kann vera fyrri tey heima. Hetta kann vera til óbótaligan skaða fyri familjuna, segði fuglfjarðarprestur, tá fyrri fyrstu ferð varð prædika yvir dagsins teksti í Gøtu kirkju sunnudagin. Teksturinn var um stóru kvøldmáltíðina Lukas 14, 16-24

Kære Himmelske Far. Vi takker dig for denne dag, som vi modtager som en gave af din hånd. Vi takker for denne nye kirke. Vi beder om, at den må være dig til pris og ære, og os til velsignelse. Velsign du ordet, der her skal lyde og det ord vi sammen skal dele i dag; må det være til hiv og frelse. Amen.

Der er set frem til denne dag. Hvor længe den enkelte af os har set frem til denne dag er nok forskellig. Men læser vi i Trap Danmark fra 1930, og Trap Danmark er en beskrivelse af de forskellige amter og sogne i det danske rige, så står der under Færøernes amt i afsnittet om Gøte vedrørende kirken: »Kirken er opført i 1833 af Træ med Tag af Næver og Grønsvær, senere noget forstørret og ombygget. I stedet for denne Kirke paatænkes opført en ny Kirke ved Gøtegjov». Sådan stod der at læse i 1930. I dag er vi gået i procession fra den gamle kirke i Nordregøte til den nye kirke her i

Gøtegjov. Den nye kirke er indviet og i dag har vi taget den i brug og Guds Ord skal lyde fra denne prædikestol for første gang.

Omend det siges, at forventningens glæde er den største, så er glæden dog større over, at vi i dag kan tage denne kirke i brug. Den har været længe undervejs – og vejen mod dette mål har været præget af håb imod håb – men håbet blev ikke gjort til skamme.

Takken skal i dag først og fremmest gå til den treenige Gud. Hans er æren. Dernæst går takken til alle der på denne ene og den anden måde har båret med, så dagen i dag kunne blive virkelighed.

Kirken er det sted, vi samles om Guds Ord og sakramenterne, og gennem Guds Ord og sakramenterne rækkes vi Jesus. Til menigheden i Korinth skrev Paulus: »Thi jeg havde fattet det fortsat ikke at ville vide af noget andet, medens jeg var iblandt jer, end Jesus Kristus og det som forfæstet»

(1. Kor. 2,2). Andet vil vi heller ikke vide af, for der er ikke »frelse i nogen anden; thi der er ikke under himmelen givet mennesker noget andet navn, hvorved vi kan frelses» (Ap.G. 4,12). Derfor er det ordet om Jesus, vi skal dele i dette hus. Det afgørende for den prædiken, der skal lyde i denne kirke, er ikke, om den er spændende, fængslende, livlig, rørende, gribende, men at den er sand. Det afgørende er, at der er talt, som Guds Ord taler (1. Pet. 4,11).

Er der ikke talt, som Guds Ord taler, så skal ingen tage imod det, der siges, for det ville være det samme som at bygge evigheden på mennesker – på syndige mennesker. Og evigheden kan vi ikke bygge på syndige mennesker. Derfor skal I som menighed prøve forkyndelsen på Guds Ord, Bibelen, for den menighed, der holder op med at prøve forkyndelsen på Guds Ord, er en syg menighed og kan hurtigt ende som en død

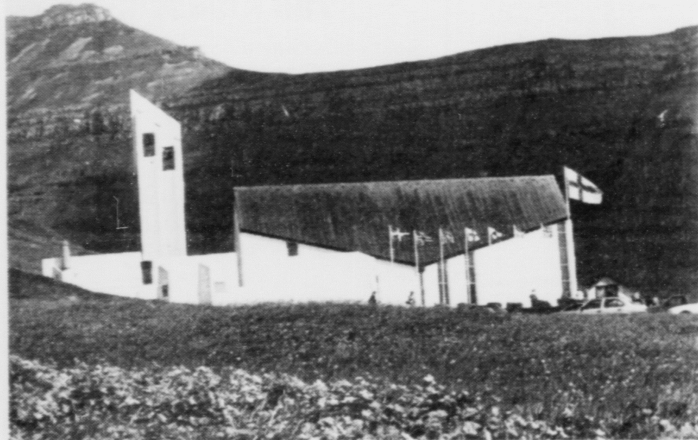
Peter O.K. Olofson er kendur fyrri at meina tað hann sigur. Myndin er frá kirkjuvígsluni sunnudagin. Deknurin stendur høgru megin. Mynd: Kalmar

menighed. Den sunde menighed prøver forkyndelsen på Guds Ord. Guds Ord skaber liv og skænker frelse. Måtte denne kirke være en god ramme om det gode budskab, der kommer fra Gud. Ordet fra Gud skal vi tage til os, fordi det er sandt. Det opleves ikke nødvendigvis som rørende, gribende, fængslende, spændende, det lyder ikke nødvendigvis som sød musik i vore ører, men det er sandt. Og dette skal vi tage til os, både

når loven lyder og når evangeliet lyder.

Derfor skal du ikke blot konstatere, at du har været til endnu en gudstjeneste, når du kommer hjem fra kirke. Eller at du har været til endnu et møde, når det drejer sig om et møde, eller at dine børn har endnu engang været i søndagsskole, når det drejer sig om søndagsskolen. Nej, spørg dig selv, spørg dine børn: Hvad hørte I i søndagsskolen? Hvad hørte jeg i kirken eller til

mødet? Derved får du ikke blot konstatere, at du har været til endnu en gudstjeneste, endnu et møde eller at dine børn har været endnu engang i søndagsskole, men du har fået stillet skarpt på indholdet. Spørg dine børn: Hvad handlede det om i søndagsskolen? Hvilken historie hørte I? Hvad skulle I lære af historien? Og hvad hørte du ved gudstjenesten i dag, sidste søndag, forrige søndag, osv.?

Gøtu Kirkja sum ein skulpturur í landslagnum. Mynd: Kalmar

Her fara biskupar og prestar til vígsluna. Mynd: Kalmar